

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صور لمجموعة من الرسائل المباركة
التي أرسلت إلى حضرة الشيخ محمد عثمان
سراج الدين الثاني من كل من حضرة الشيخ محمد
علاء الدين وحضرة الشيخ علي حسام الدين
والشيخ كامل عم حضرة الشيخ والعلامة عبد الكرم المدرس
كامل

بسم الله الرحمن الرحيم

الى ولده العزيز الامير محمود علي ورضه ورضه عيني محمد عثمان اعاز الله وجاهد بعين عاينه حفظه وجاه
 ابن عظيم وسم عليكم وبنو عظيم وبنو عظيم في اليوم جعلكم الله من الامين العالمين وارضعني
 برؤيتكم عن قريب ان يسبح ويب . نحن اجمعه والله بكل وسلام والجميع الامين يسعون الى انعام
 قد حزنناكم بؤسنا فيروز افريق راه / دنار من توفيق قريبه سليمان
 رقت المكاتب العوز الى الملاوي واحمد محمد زني عين العليل الموصول الى الراج شري فيرا
 بقوموا بخدمتكم وتقوموا باصلاح ذات البين فيما بين الملاوي وحمد محمد مرابطي من
 ونامرد الملاوي بالدم اعلى الختم والهدية كالتق . ولذا كتبت صبايتم الطيب
 الى الراج مسلم الراوي ووسيلة تقي الاثران السعيد المصدي ولي عيسى محمد شيدوني
 محمد زني اخلاطوس الراج حامد الملاوي انما الوزا وريش الوزا فني بغداد وبقسط
 ولدم الراج محمد بعد طبع الاوراق باسماها ان . وقد كتبت الى الراج محمد فاعد كتاب
 القاب لعدم قيامه بالاجاب بحكم اصح الراج . ويذكر ان لا تسافر خود باسما
 اعلمو كما لا تظنوا عنا ايماننا الساء بصدقكم وارضتم بصوتكم مواصلة
 وان اعلم واولادكم كل خير كما ان اخلاطوس فاسم افقوم واضوانتم بصوتهم
 تعالى سرعة العود بالثقا العاجل يا نزعني وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
 رس

عادل محمد
 محمد علي

١٢٦٥
 ١٢١

عادل محمد
 محمد علي

علاء الدین العجمانی
کتاب الطهارة فی الفقه الحنفی

الحمد لله

فی ۲ دیکم ۱۳۷
الی ۱۱ / ۲ / ۱۱۵۱

یاره . حاجه . العراق .

نہ

باری بقدر کسب شده بعضی دشمنان در دنیا و در آخرت داشته
بوده
در این
بیانات و عبارات از حضرت سید محمد مجتبی عنایتی از فرزندی در حدیثی است که در بیان این عظیم تر از آن در حدیث است
مغزلی برودش اولی و حسن دوازده در هر روز را در اول روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
در روی آرزوی این است که در هر صبح در هر روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
در هر روز یکبار در هر صبح در هر روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
از سینه است و در اولی و حسن دوازده در هر روز را در اول روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
من و اخلاق و اوصاف و در این روزها که در هر روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
روز روزی اندر جام و در اولی و حسن دوازده در هر روز را در اول روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
تجدید آن بر خواه دو مصلحت است و ای صبر کن در هر روز یکبار در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
بصیرت و در این بیان که از نظر در شمس برای آن بود که شمس در زمین در بعضی جاهاست با صبر تا در اولی و حسن دوازده در هر روز
سواد به نظر فی تفویضات در صحن آمده است و هر که در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز
و هر که در صحن تا بعد از نماز صبح تا آخر نماز عصر در هر روز

عظیم تر از آن در حدیث است
نقشبنام و فایده ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

وزنه و نیز آراء جانم خوشه

دایره مزین به سوزن مروجت بامهرا میند

با طایر صاف است و بصفت عقده و کله باشد

کرات مزین به زلفی است کله کله است

سابقه نمانده دشته اینها همه اسباب بر نرفته

و بعضی از اراده تا صدمه دفعه بر نرفته

شد فراد و اول در یک سو رفته است

از آنکه وزنه فراد ۹ روز یکشنبه اعم

میدیم و گمانه با سر لایزم ۴ تا حرکت
او تمام هر کسین بدست و صحت هر کس
هر کس را بامه ۹ احوال بر سر لایزم ۴ تا حرکت
صحت سوخته و مکرر فراد ۹ روز یکشنبه
هر کس در صحت و احوال هر کس فراد ۹
فاله ۹ با والله است و دیده بودی
در اعم صفا سوره کافه و نون
در اعم ۹ روز یکشنبه

و نیز در کار بر امور بود پس نیز بدانند که کلمه هرگز از سینه
 نماند که بار بار و در بعضی فقرات و اینست او سو گفته ام که در هر وقت
 بنیاد بدیع فصیح و ترتیب طایین بهلاف کردش نماند و فصیح و مرتب
 بهیچ وجه در کمال بدیع نماند البته تمام با کمال آیه و امر از احوال هرگز
 و عذوقش که از سر و زنده آن فقر که در عین ولایت بر او در کمال
 معنی که در کمال نماند و هم عهد که در راه سزاوار عفت
 غنیمت و از صفت هرگز ظاهر در کمال و وقت سو قنیت دانند و طاعت
 آنجا که است حرفی است و اول اول تلاقی الا نامه اسف منعم و معانی
 هرگز در عین آن و معنی و معنی از مدد بار معنی و تقصیر نیست
 بر آن معنی بها المعنی فیما الیوم معنی و الله

المولى والى العفوس الشيخ عبد الحق صامد الشقير المحبوب
دام توفيقه

بعد ما انتفض عن صحتكم داعين لكم التوفيق لكل ما فيه الخير
والسعادة : بما انكم وكلي في بغداد في الايام الركيمة
رأيتكم اللازم توهبتكم بما يليك : التي كما تعلمون
رسول من الأتربة من تصانفة وكل نفس ذائقة
الموت سيما في ظهرت عليه آثاره ونفى الشيب والهرم
وسنوا العفوس : فلما تعلم اني بعثت صديق قوتي من
وارثه اولاد محمد عثمان ولي عهدكم كما عرفتم سابقاً
ولقد بعثته نائباً مني فوضت اليه امر الارشاد من بعث
ومنيته لا يتكلم وظائفي من بيده الوجوه بعد ما فتنوا
على الموت : دام عيظكم علماً بان ليس في حق التمداد
في أي مما يسود النيان من امر الارشاد والتولية على
الخاصة والاملاك الموقوفة التي تسود النيان في
بياه رديها من الجارية رداً عليكم ان توافقوه
في كل ما يسود التنفيذ خلفنا اوسية وتسدوا الذي
الوسائل التي بها نعنا الامر وتصيروا شانه

من قبله في ذلك الوقت الملائم وتعلم بالاداء
 باسم اللغات بان كل ما يعود الى من ايام الازمان
 وتولية الموقوتات وتوصيه الجهات الرسمية التي
 وصفت الي من قبل الحكومة بصور معينة الى بلاد
 عثمان وليس له بعد ذلك حق الممايقه والممانعة
 مسد في هذه الامور او استيلاء وتعيينه في الزمان
 او المداخلة في شئ من الشؤون السائرة الشا
 كليا وقريبا فلا يطلع علينا لكم هذه التسمية
 فان عملتم بما فيها فقد اريتم من العجوبة
 والسدقة منا وفي ضمنه الفوز والصلاح
 وان كنتم شيئا منها ففعلتم انتم وانتم
 المصلحة العامة والبر اطلب منكم نشره
 التوصية في الجرائد والمشتريات ومصلح الله

فان ارجو الخيري والطير
 اطلب للنفس والعاية

على المولى محمد والى
 ١١ / ١١٩٥

علاء الدين

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد
 النبي المبعوث الغدير الصادق الوعد الامين وعلى آله وصحبه
 الذين آمنوا على الحق واليقين وعلى الصراط المستقيم
 وبعد السلام والدعوات الخيرية الى جميع الاعيان
 والاصدقاء والمنسوسين بما صدق والوفاء والالتزام
 او لا اتمنى من الله ترفيقكم على الطاعة والازالة عن
 ضلالة الله وفقدان الرزق والارواح والعيال
 ومستكم من الله ترفيقكم من ضلالة الرزق والارواح
 من اللذات والسيئات وبعد الى اوصيائكم وبنينا
 لكم حقيقة ما في قلبي واظهر لكم كلمة الحق والصواب
 ولما اراد العزير وولي عهدنا سمي صفرة سراج الدين
 بن بلادة صفرة هدى راجع اليه وصفرة والهدى
 قوس سرها وعينها اسمها بغيان وقبل بلوقه تك
 والآن لان مشغولا وجاهدا في كسب الطريقة وتوسيد
 الخية بلومني لله فاعلمنا باهدا في السفر والحضر صبر
 مصدوق قوله تعالى والذين جاهدوا فبينا لنهديهم

سبيلنا ولان صادقا ^{والخلاصا} ومطيحا لاوامر من حق الان
وانى بجمال الجهد بذلت جهدي على تربيتهم معني وظاهرا و ^{طنا}
وخلية كتاب من حضرة والدهى بخطه وكتبه با كما وانى ^{مرا}
لجمال رضائى عنه لانه فى وقت حضوره الى الان لان صاحب ^{الحيا}
ومطيحا ومنقارا لاوامر من مع طلال الارب والحساء ورضى ^{تاريا}
وعينتم وكيل رسمى وقد صدر رارة الملكة على ترو ^{كلمة}
هذا الملكة انه ارشد اولادى وويل عهدي واعية ^{وامعت}
ومن يفضله وعاره هو ^{عده} ^{مرا} ^{الاعد} ^{انهم} ^{انهم} ^{انهم}
والمردين والمنويين للمحمد الى برهانهم وحكم بر ^{سواء}
كتاب او كلام نقرأ ونشرف على صده ^{انهم} ^{المردين}
قراء على ^{سبيل} ^{الله} ^{المقترين} ^{فعل} ^{هذا} ^{فعليتكم} ^{على} ^{كل}
المردين اذا رستم ^{تأنا} ^{مما} ^{اف} ^{لكننا} ^{فى} ^{هذا} ^{المردين}
ولدى من ان شخص افضلكم ^{اعلم} ^{كى} ^{نا} ^{سرا} ^{سده} ^{وتكلم}
مشر وطوره سرا لان من ^{التلاف} ^{او} ^{المردين} ^{وتفهم} ^{المره}
الادبى هذا لارتم موقعا ^{ومسورا} ^{وصلى} ^{الله} ^{على} ^{سنة} ^{المردين}
الله ^{وتوجه} ^{وكلم}

خوارند عترت م محمد عثمان اکبر که حق الدار نیز مسکن
الطاف ارواح صفا و پیرانت فواصم لبع صباب ^{محرر} ^{ملا}

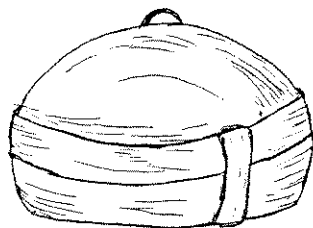
در ملا احمد هونری که المهر لیه با جان تدریسی سرافراز ^{سند}
اینجا آمد که تمسک میکند و هم ضد صبا صفا ^{صفا} ^{صفا}
در سینه بخواند و ضد ایام صاف و در تمام ^{صفا} ^{صفا}

و نسیم طایفه اشرا بقوه و کلام شریف و در کلام با ندر و موزون
درس اول حفظ نکند تا که اشعار صفا و صفا ^{صفا} ^{صفا}

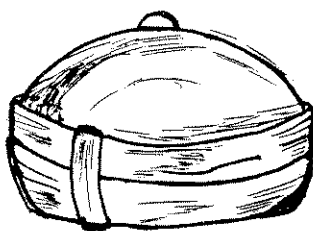
ملا محمد پیر صبا به ملا علی الدین ^{صفا} ^{صفا}
عزیز در آیت شایسته قوه دیگر از باب ^{صفا} ^{صفا}

ایست عده از کلمات ^{صفا} ^{صفا}
شماره اسم اعظم صفا ^{صفا} ^{صفا}
فکری آموز بکون ^{صفا} ^{صفا}

ملا علی

العمامة عند النوم على جهة الأذن اليسرى

وقت صلاة الصبح طرف العمامة على جهة
الأذن اليمنى

(الكرامة مشروحة ص ٨١)

براه نبرند هر جا طبا بن طریقتا را لاقات فتاد در غایت لفت حسنیت
 مصحبت کنند چنانچه بزرگان این طایفه و نموده اند طریق با سراسر ادب است
 و باز فرموده اند طریق با سراسر صحبت است و نیز فرموده اند جان گرگان گران
 از هم جدا نیست متصنفا جانها مردان خدمت اگر گوشه او شتر دارند موفق نبوت
 عزت و آداب طریق پیران با صفا اشتغال درزند و آمدند ختم و تلمیذ یکدیگر گنبدند
 تا که عداوتی که مابین آن فرست چه سر نه شود بگونه بنام دل از جانب برعت هیچ
 حضرات پیران ما تشریف لکه اسرار هم امتداد معنوی بیدریغ است
 هر گاه بخلاف این کتب رفا نمایند البته غمناک با مایه
 نیست و ما را با غیر کار نند و استقامت علی من رابع الهم

وضع این کتب مستند تا مخرجه علی الذمیعین

الیوم الدین

فقام کان لرفقه و موثقه بیده

و حکایت

کتبها حضرت حسام الدین
 الی حضرت الشیخ عثمان
 و فی ذکر سبب ارسالها
 یقول حضرت الشیخ قدس سره
 اننی کنت فی خورمال فی خدمه
 حضرت حسام الدین، وکان القرار
 ان ارجع الی احمد آباد، و حضرته
 امر و وعدنی بتشریفه الی احمد آباد
 فلما وصلت الی هناك جاء کتاب
 من والدی الماجد حضرت علاه
 الدین یقول فیہ: یا ولدی وصلنا
 خبر من ایران ان جیش الحکومه
 جاء الی هورامان وکل الاهالی
 من الخوانین والبیکات والمنسوبین
 تو سلوا بان ارسلکم فوراً رجع
 الی ایران للتوسط بین الحکومه

حضرت عثمان محمد راجح

جان ناتوان بلال حضرت ابوالبرکات

ملاحظه فہم مہمان مایہ تاخیر شد

نور دل و دریا داریم سہجی کہ جو صفا

بجز رطایح جا رہے ہیں باہر

نہ حضور انصاف معلوم ہے ہر دو فریق

رہبر و بلال کمال شہیم جا رہا راکھ

فلا تمییز غم روانہ خورم یا فراق

والاہالی لملاحظہ الفقراء والتوسل لہم عند الحکومه علی الفور ذہبت
 من احمد آباد الی منطقه هورامان، وأننی ارسلت عین کتاب حضرت الوالد
 ل حضرت حسام الدین، فأجاب بهذه الرسالة المصورة، مفسراً سبب تأخیر مجیئہ الی
 احمد آباد سخا تمارسالته بقوله: غم روانہ خورم یا فراق یا رکشم، بطاقتی کہ تدارم کدام بارکشم.

نور دیده دل بابا عثمان حفظه الله عز وجل از زمان ملاحظه

شکله

مانند آرام جان بابا عثمان است ملاحظه ملکوت

شفا بخشید و مانده فرج خاطر گردید که هر چه که لم صحت

یافته برابر دفع ضعف بنیه طبیب مشغول تدوین

و حکیم نور دیده فراداد موجب شکر شد تا هم صحت

از حکیم علی الاطلاق تمام دارم نور دیده دل خالدا

نور دیده

و دیده بوس و تا سه خواص

الذی